

שבת פרשת ויקהל

כ"ה אדר א תשפ"ב

גיליון מס' 7

מומלץ להדפיס את העלון לקראת שבת

הרב ויצמן

נקודה מתוך "לחיות עם פרשת השבוע"

השלום הוא גדול מהכל. שווה לוותר על הכל ובלבד שלא תהיה מחלוקת בינינו. וכך מספר הרב בידרמן בעלון "באר הפרשה":

מעשה נורא מובא בפתיחה לספר עין הבדולח מהגאון רבי ישראל לנדא: אשר בא לעירו איש אחד ושמעון שמו. והיה מנגן נפלא ושר בשירים והמשיך את כל השומעין אחריו בקולו הנעים, ורצו לקבלו שיהיה שליח ציבור. אולם המרא דאתרא מיאן להסכים באשר האיש בעל עבירה וקל שבקלים. וכשבני העיר דבקו בעזו והתקשו על כך, הבין הרב שעלולה לצוץ מחלוקת ולא ידע להשית עצות לנפשו. והריץ שאלתו לפני הגאון הקדוש רבי יוסף מפוזנא: "שמעון זה דורש את כל האתין שבתורה: 'את החזיר' ו'את הטריפה' ו'את הנבילה', וכיוון שהגיע ל'את ה' אלוקיך תירא' פרש... ולזאת יגיד לי דעתו הקדושה מה לעשות". השיב לו רבי יוסף: "מוטב להעמיד צלם בהיכל ואל ירבה מחלוקת בישראל, לכן יחדול לצאת בריב נגדם אם אינם שומעים בקולו הטוב".

העולם נברא באופן שהדברים מורכבים וישנם כוחות שונים הפועלים בעולם, בבחינת שבירת הכלים. כך שלכל אחד יש את האישיות שלו, את נקודת המבט שלו ואת הרצון הייחודי לו. כך כל אדם, כל ציבור וכל אומה.

אך כל מטרת הבריאה היא לאסוף את כל הדברים הללו ולאחד אותם. בשביל זה נברא העולם - כדי לעשות מכל שביר הכלים מציאות אחת. "והיה המשכן אחד". כשעושים מחלוקת בעצם סותרים את כל מטרת הבריאה, מכיוון שזו אמירה ששני מבטים שונים לא יכולים להסתדר יחד. כמובן שלא מדובר במחלוקת בין דעות. שכן יש לברר את הדרך ואת השקפת העולם, אך לא בדרך של מחלוקת עם פגיעה וכעס. עלינו להניף את דגל האחדות ולהתאמץ לעשות פעולות של אהבה ואחווה, שלום ורעות.

מתוך השיעור שהועבר בכ"ב אדר א תשפ"ב.
 השיעור המלא יעלה לאתר הישיבה בקרוב.

לא תבערו את אש המחלוקת

הפרשה פותחת בכמה ביטויים של אחדות - "ויקהל", "כך עדת", "בני ישראל". השל"ה הקדוש על הפסוק "לא תבערו אש ביום השבת" אומר שזו אש המחלוקת והכעס. עלינו לחשוב על העניין החשוב הזה כל פעם מחדש, להבין שאין דבר יותר גרוע ממחלוקת ולקבל החלטות טובות בעניין הזה.

במשנת רבי אליעזר (פרשה ד) מובאים כמה מדרשים על חומרתה של המחלוקת, והדברים מדברים בעד עצמם: "מצינו שלא גלו אבותינו עד שהניחו השלום ותפסו המחלוקת, שנא' חלק לבם עתה יאשמו. לפיכך גלינו לבין האומות שאין יודעין שלום. בשלשה מקומות ויתר הקב"ה על עבודה זרה ולא ויתר על המחלוקת. ראשונה, בימי דור אנוש. הן הן התחילו לעבוד עבודה זרה, שנ' אז הוחל לקרוא בשם ה', ולפי שהיה ביניהן שלום האריך להן הקב"ה... וכשבאו ישראל לידי מעשה העגל מחל להן הקב"ה, אבל כשהיו באין מחלוקת לא ויתר להן. בכל מקום שאתה מוצא וילנו, אתה מוצא שם מכה, וגדולה מכולן מחלוקתו של קרח. השלישית, משנחלקו עשרת השבטים על שבט יהודה, ולא היה ביניהן שלום, נעשו אלו פורענות לאלו ואלו פורענות לאלו. רבי מאיר אומר, קשה היא המחלוקת, אפילו מחלוקת שהיא לישובו של עולם, שנא' ויעש א-להים את הרקיע ויבדל בין המים וגו', ולפי שכתוב ויבדל בין מים למים, לפיכך אין כתוב בו "טוב". והרי דברים קל וחומר, ומה אם מחלוקת שהיא לישובו של עולם לא נאמר בו "כי טוב", מחלוקת שהיא לחרבנו של עולם על אחת כמה וכמה. ר' יהודה אומר, קשה היא המחלוקת, אפילו לעשות סייג למצות".

פינת הילדים

חסינות חיפוש הפרשה וברש"י

רוצים כחפוז הכא...

3. מה מיוחד בכך שאהליאב משבט דן?

2. מה נקרא בפרשתנו גם בלשון זכר וגם בלשון נקבה?

1. מדוע נסמכה פרשיית השבת למשכן?

"כי קרן עור פִּגְי' וסמך לו פרשת שבת - לומר שאינו דומה קירון פנים של שבת לשאר הימים" (בעל הטורים ד"ה "ויקהל")

